

eller som tilvender sig Østers, der tilfældig optages med hans Fiskeredskab, idømmes Bøder af fra 40 til 400 Kr. og ydermere straffes med en Konfiskation af det til Fiskeriet benyttede Redskab, og i Øjtagelsestilsælde konfiskeres ikke alene Fiskeredskabet, men tillige den benyttede Baad. Jeg kan ikke finde nogen Harmoni mellem denne Bestemmelse og den omliggende Lovgivning; jeg sigter hermed til Konkursloven, hvis § 160 bestemmer, at Ting, som ere nødvendige til Vedkommendes Næringsdrifts Fortsættelse, ikke i samme Grad ere Gjenstand for Eksekution og Udlæg som andet den Vedkommende tilhørende Gods. Dette Princip overtrædes efter min Mening ved det foreliggende Lovforslag. Lad os dog, siden jeg omtaler den citerede Bestemmelse, erindre, at vi ikke sende den værste Forbryder tilbage til et plyndret Hjem. De Omkostninger, Forbryderen forvolder det Offentlige, kan det ikke søge Erstatning for i hans Haandværkstøj og øvrige til hans Næringsdrift fornødne Redskaber. Der derimod vil man sætte Straf af Konfiskation af Fiskeredskaber, stundom forholdsvis værdifulde Redskaber, ja, i visse Tilfælde endog af Vedkommendes Baad, fordi han tilvender sig nogle Østers, som tilfældigvis ere komne ind i hans Net, uden nogen som helst Virksomhed fra hans Side, sigtende til at bemægtige sig Østers. Det tror jeg ikke staar i Harmoni med den gjældende Lovgivnings Aand. Det er imidlertid ikke blot Konfiskationsstraffen, som jeg er bestemt imod; thi ogsaa Mulktsaferne forekomme mig at være for høje. Jeg har imidlertid haft mine Grunde til ikke ved en Række af Ændringsforslag at gjøre Forsøg paa at faae det foreliggende Lovforslag saaledes forandret i Enkelt- heberne, at det helt kunde tiltale mig; men paa det ene Punkt — det samme, som det ærede Medlem for 8de Kreds (C. A. Hansen) har behandlet i sit Ændringsforslag — har jeg dog troet at burde gjøre et Forsøg paa at faae en Ændring vedtagen. Forskjellen mellem det ærede Medlems og mit Ændringsforslag vil være klar for de Herrer. Det ærede Medlem ændrer ikke i fuld Almindelighed Straffene, inklusive Konfiskationsstraffen, for at tilvende sig de Østers, der tilfældigvis optages i Ens Fiskeredskab, men gjør denne Tilvendelse under visse Omstændigheder helt straffri. Jeg derimod lader de samme Handlinger være strafbare, som efter Lovforslaget skulle være det, men foreslaar at nedsætte Straffen. Jeg kunde vel tiltræde det ærede Medlems Forslag, men jeg kan ikke forsonde mig med de høje Straffe for ommeldte Tilvendelse, hvor han lader dem be-

staa. Naar jeg altsaa nu kortelig skal tillade mig at anføre, hvad jeg mener taler til Anbefaling af mit Ændringsforslag, saa turde det ligge nær at stille i Spidsen, at den Forseelse, der her er Tale om, nemlig at tilvende sig Østers, der tilfældigt optages i Ens Garn, ubestrideligt er den mindste af de Forseelser, der omtales i Lovforslaget, og i og for sig er en overmaade ringe Forseelse. Man vil vist give mig Ret i, at det, der implicite ligger i Straffebestemmelsen i § 2 for Tilvendelsen af Østers, er et positivt Paabud om, at, naar man, uden at Ens Villie har været rettet derpaa, tilfældigt kommer i Besiddelse af Østers derved, at man træffer dem i sit Nalevaad eller Flyndergarn, saa skal man kaste dem i Vandet, thi paa anden Maade kan man jo ikke undgaa Straffen. Man skal give disse hellige Dyr tilbage til Havet, men ikke til de Banker eller Fiskesteder, som de eneberettigede Fiskere benytte. Det vil være saare sjældent, at Cneretshaverne ville have nogen Nytte af, at Østerferne gjengives Friheden, idet det jo vilde være rent tilfældigt, om nogen af dem drev tilbage til Bankerne. Jeg kunde nu fristes til ligesom det ærede Medlem for 8de Kreds (C. A. Hansen) at minde om disse Dyrs Fremkomst, om deres Talrighed, om at Jordringen paa, at de løskvorne Drøpsters er noget saa Smaat, at jeg tror, at man ikke vilde bifalde det, om en privat Mand vilde gjøre Ophøvelser over, at vedkommende Fisker beholdt det ringe Antal Østers, han af og til finder i sit Garn. Jeg skal imidlertid ikke forsøge dette Punkt videre, men kun atter betone, at den Forseelse, som her er Tale om, er den mindste af de nævnte og i og for sig yderlig ringe. Imidlertid lader Lovforslaget den ikke slippe med en mildere Straf end 40 Kr. Mulkt første Gang, den begaas, hvilket i Tilfælde af Uformuenhed svarer til 10 Dages simpelt Fængsel. Jeg henstiller til det høje Thing, om det vil votere en saadan Straf. De barbariske Love fra forrige Aarhundrede, som præsenteres i Motiverne til Lovforslaget, gaa ikke saa vidt. Den næste Forseelse i Rangfølgen er nemlig den at sanke Østers paa den Maade, at man gaar ud ved Lavvande og tager Østerferne uden Hjælp af Redskaber, og den er i den tidligere Lovgivning ikke anset med saa streng en Straf som den, Lovforslaget fastsætter for den mindre Forseelse, hvilken mit Ændringsforslag angaar. Sanke vist have Bengene nu en anden Verdi end i 1720, men jeg skal dog oplyse, at dengang maatte man kun betale 4 Rd. for hver 50 Østers, man sankede; her er Minimumstraffen for at sanke Østers, 40 Skr. Vender jeg